



ZSKSS

TRISKOVINA
Poštnina plačana pri
pošti 1102 Ljubljana
10/09

skavt*i*č

Najbolj priljubljene veščine **9**

Visoka napetost **29**

SLOVO

Janku Černetiču v slovo



V deželi Kremenčkovih 2009, Šentjernej 1



Taborna šola metode VV



Tabor IV, Krško 1



Poletni tabor po mejah Evrope, Železniki 1



Taborna šola metode VV



Četa Sirius, Postojna 1, Havajci



Potovalni tabor PP, Haloze, avgust 2009, NM 1



Tabor čete Zelene smrike, Zreče 1



Zavij se v šal, vzemi košarico in se odpravi na sprehod v gozd. Nadihal/a se boš svežega zraka, užival/a v zvokih narave in morda na poti srečal/a tudi kakšen kostanj, oreh ali gobo. Ko prideš domov, se okrepčaj z dobrotami (*seveda za gobe preveri, da so resnično uporabne*), zraven pa si privošči domač mošt ali zeliščni čaj.

S sabo lahko povabiš tudi prijatelja/prijateljico! :)

Irena Mrak, Radovedni benguru, Nova Gorica 1

KAZALO

UVODNIK IN KAZALO	3
DUHOVNA MISEL	4
SLOVO	5
VOLČIČI IN VOLKULJICE	6
IZVIDNIKI IN VODNICE	9
POPOTNIKI IN POPOTNICE	12
VODITELJI	17
ZBOKSS	20
OKOLJSKI KOTIČEK	21
PUV	23
DOGODKANJE	24
MEDO	29
SKAVTNET	30
SZSO	31
MINEŠTRA	32
SKAVT PETER	33



ZSKSS



Tiskovino Skavtič izdaja Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov

sofinancirajo Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za šolstvo in šport ter Urad RS za mladino

Ulica Janeza Pavla II. 13, SI-1000 Ljubljana, tel: 01/433 21 30, GSM: 031/210 944, 040/429 456, 0590 27 200

Glavna urednica:

Irena Mrak

Uredniki:

Ana Grasselli, Bena Briški, Julija Remenik, Katarina Bevc, Ana Grahor, Tamara Stražar, Teja Černe, Dunja Kovačič, Jaka Matičič, Štefan Kegljjevič, Urška Mali, Urška Kobe

Lektorji:

Teja Mirtič, Luka Pavlin, Anita Pernuš, Tjaša Brinovec, Darja Lušina

Ilustratorji:

Viktor Höchtel, Ana Močnik, Urša Skornšek

Tehnični urednik in prelom:

Urban Čepon

Tisk:

Tiskarna Povše

E-pošta:

skavtic@skavt.net

Naklada: 3700 izvodov
Cena: 1,25€
Letna naročnina: 5,22€
Letnik: 13/4

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge sprejemamo na e-naslov in naslov ZSKSS. Veselimo se tvojega odziva. Tudi zaradi njega lahko Skavtič postane boljši.

JEZUS: NAŠA HRANA

***Jezus, izrekel si čudovite
besede,
da bi mi pokazal, kdo si
zame ti.
Rekel si, da si kruh življenja,
resnični kruh,
ki je za nas prišel iz nebes.***

***Ti si kruh, ki mi daje
moč za pot.
Ki me utrjuje,
kadar se počutim
nemočen/na.
Tešiš mojo lakoto po
življenju.
Ko te začutim,
se mi ni treba prenasičevati
s hrano,
znam uživati v tem, kar jem.***

***Primerjal si se s kruhom,
ki ga je dal Bog Izraelcem
v puščavi.***

***Če se včasih počutim kot
v puščavi,
sam/a in zapuščen/a,
nerazumljen/a od staršev
in svojih prijateljev,
takrat si ti zame kruh,
ki me preživlja.
Ko si ob meni,
se ne počutim več sam/a.
Hvala!***

JANKU ČERNETIČU V SLOVO

Dne 18. avgusta 2009, v lepem poletnem vremenu, a z žalostjo v srcih, smo se na pokopališču v Logu pri Brezovici poslovili od Janka Černetiča, skavta. Bil je eden izmed članov iniciativne skupine, ki je v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja začela z delom za ustanovitev organizacije odraslih skavtov Slovenije, v letih od 1992 do 1996 pa je bil poverjenik za usposabljanje voditeljev v Izvršnem odboru Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Z Jankom sva se srečala pred skoraj 20 leti na sestanku, na katerem smo govorili o ustanovitvi organizacije odraslih skavtov v Sloveniji. To je bil čas, ko je že bila ustanovljena mladinska organizacija Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov. Tudi odrasli, ki nismo imeli mladostne izkušnje skavtstva, smo želeli iti po tej poti in na njej postati pravi skavti ter pomagati mladim.

Skupaj smo organizirali obljube odraslih skavtov, si podelili modre skavtske rutke, pridobili mladim skavtski dom v Kočevskem rogu, nekateri so prevzeli vodenje stegov. Kmalu potem je prišel čas, ko so mladi potrebovali pomoč odraslih pri vodenju mladinske skavtske organizacije. Tudi Janko se je brez oklevanja vključil v to delo in prevzel poverjenišтво za usposabljanje voditeljev. Požrtvovalno se je trudil posredovati mladim svoje profesionalno znanje in izkušnje vodenja, timskega dela, organizacije in komuniciranja. Na njegovo pobudo smo organizirali skavtsko univerzo z nizom zanimivih predavanj in delavnic. Skupaj smo iskali korak z mladimi, skupaj smo se trudili pri iskanju prostora za slovensko katoliško skavtstvo na mednarodni ravni. Pri tem smo poleg lepih doživetij izkusili tudi marsikaj bridkega. Prijatelji Rafo Pinosa, Jože Kušar, Janez Pintarič, Janez Kobal, Ana Fajdiga, Urša Sušnik, Andrej Korelc, Milan Kobal se gotovo spominjajo teh nepozabnih dni in našega skavtskega brata Janka. Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov je danes po skoraj 20 letih odlična in številčna mla-

dinska organizacija. Že vrsto let deluje tudi Zveza bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov. K temu je prispeval tudi Janko s svojo prizadevnostjo.

***»Pelji me Ti
tja gor Gospod,
kjer sem
bliže Tebi!
Oh, pelji me
tja gor v zelenje
Tvojih pašnikov in
naj se ne vrnem
več domov.«***

Ob slovesu od dragega skavtskega prijatelja mi v srcu vstaja tista prelepa kritica iz Bi-Pijeve pesmi: *»Pelji me Ti tja gor Gospod, kjer sem bliže Tebi! Oh, pelji me tja gor v zelenje Tvojih pašnikov in naj se ne vrnem več domov.«*

Draga volkuljica, dragi volčič!



Leto se je spet prevesilo v jesen, džungla se počasi barva na rdeče in spet je tu novo skavtsko leto! Želiva ti, da bi bilo polno lepih dogodivščin, morda tudi s pomočjo kakšnega članka iz Skavtiča, hkrati pa se tudi poslavljava, saj bodo v naslednji številki Skavtiča te strani polnili že drugi stari volkovi.

Dober lov!



Bena Briški, Rahločutna puma, Ljubljana 3,
Julija Remenik, Zanesljiva netopirka, Mozirje 1

KAJA NAGAJA

KAČA KAJA VEDNO RADA NAJDE ČAS ZA IGRO. VSI VEMO, DA SE S HRANO NE IGRA, VENDAR LAHKO VČASIH TUDI MAJHEN KROMPIR ALI SLADKO JABOLKO POSTANETA ZELO PRIMERNI IGRAČI, KI JU LAHKO KASNEJE TUDI POJEMO.

IGRA S KROMPIRJEM

PO TLEH RAZTRESEMO KROMPIR (MANJŠI). KROMPIRJEV MORA BITI VSAJ TOLIKO, KOLIKOR JE IGRALCEV. NA VSAK KROMPIR NAPIŠEMO ŠTEVILKO. VSAK IGRALEC DOBI ŽLICO, KI SI JO MORA DATI V USTA, ROKE SO ZVEZANE NA HRBTU. SEDAJ MORA S POMOČJO ŽLICE POBRATI TOČNO DOLOČEN KROMPIR IN GA PRENESTI V ZATO NAMENJENO POSODO. ZMAGA TISTI, KI

DELO NAJHITREJE OPRAVI.

IGRA Z JABOLKOM

NA DREVO (ZA PECELJ) PRIVEŽEMO JABOLKO, KI NAJ BO V VIŠINI OČI. NALOGA IGRALCA JE, DA POSKUŠA PRIVEZANO JABOLKO POJESTI (ROKE IMA PRI TEM ZAVEZANE NA HRBTU). IGRALEC, KI VIŠEČE JABOLKO POJE NAJPREJ, ZMAGA.

JULIJA REMENIK, ZANESLJIVA NETOPIRKA, MOZIRJE 1



HATI NA TRATI

HATI, GLAVNI SLON V DŽUNGLI, JE ZELO PAMETEN IN IZKUŠEN. ZNA ZELO VELIKO STVARI. VE PA TUDI TO, DA SE JE TREBA PRI MIZI LEPO VESTI IN S HRANO RAVNATI SPOŠTLJIVO.



ZAGOTOVO TUDI TI VELIKO VEŠ O LEPEM VEDENJU PRI MIZI, ZATO BO SPODNJI PREIZKUS ZATE ZAGOTOVO MAČJI KAŠELJ.

TVOJA NALOGA JE, DA PRAVILNO DOPOLNIŠ STAVKE. TO NAREDIŠ TAKO, DA OBKROŽIŠ ČRKO PRED PRAVILNIM ODGOVOROM. NA KONCU IZ OBKROŽENIH ČRK (PO VRSTNEM REDU) SESTAVI BESEDO IN Z NJO DOKONČAJ MODROST, KI TI JO ŽELI HATI TOKRAT SPOROČITI.

1. PREDEN SEDEM ZA MIZO, SI VEDNO ...

- Ž) ... POČEŠEM LASE.
- C) ... UMIJEM ZOBE.
- Č) ... UMIJEM ROKE.

2. VELIKOKRAT NAM STARŠI REČEJO: HRANA NI ...

- E) ... IGRAČA.
- F) ... DOBRA.
- A) ... FRAČA.

3. SLOVENSKI PREGOVOR PRAVI: KADAR ...

- B) ... ŽEMLJA ...

D) ... KRUH ...

G) ... ZVEZEK ...

... PADE TI NA TLA, POBERI IN POLJUBI GA.

4. NE GOVORI S ...

- N) ... POLNIMI USTI.
- H) ... PRAZNIMI USTI.
- I) ... PRIJATELJI.

5. NA KROŽNIK SI NALOŽI TOLIKO, KOLIKOR BOŠ ...

- O) ... LAHKO POJEDEL.
- J) ... LAHKO VRGEL STRAN.
- K) ... PUSTIL NA KROŽNIKU.

6. DO HRANE SE JE TREBA VESTI ...

- L) ... ZANIČLJIVO.
- M) ... MALOMARNO.
- S) ... SPOŠTLJIVO.

7. ZELO POMEMBNO JE, DA JEMO DOVOLJ ...

- R) ... SLADOLEDA.
- T) ... SADJA IN ZELENJAVE.
- V) ... ČIPSA.

POŽREŠNOST NI LEPA _____.

JULIJA REMENIK, ZANESLJIVA NETOPIRKA, MOZIRJE 1







Poletni tabori so za nami. Ob začetku skavtskega leta z radovednostjo že pričakujemo nove skavtske izzive. Enega vam ponujamo mi: v tem tednu prepričaj mamo, da ti vsaj enkrat prepusti kuhinjo in pripravi obrok za vso družino. S tem boš naredil dobro delo in hkrati uporabil svoje talente. V molitvi pa se skupaj zahvalite Njemu za vse darove, ki vam jih daje. Si za?

Katarina Bevc, Odločna puma, Ljubljana 4

Ana Grahor, Ambiciozna človeška ribica, Ajdovščina–Šturje 1



DAJ SE NA ON

Objavljamo 10 najbolj priljubljenih veščin v skavtskem letu 2008/2009.

KUHAR
KITARIST
FOTOGRAFI
MASER
KOLESAR
PLANINEC
ORIENTACIST
STEZOSLEDEC
BIVAKAR
VOZLAR

Veščina **KUHAR** je ena od najbolj priljubljenih veščin. Če si med tistimi, ki ste že osvojili 1. stopinjo, boš letos lahko nadgradil svoje znanje in se povzpел **stopinjo višje**. Možnosti je ogromno. Lahko preučiš skavtsko kuhinjo v različnih četah, se poglobiš samo v določeno skupino jedi (*npr. sladice*) ali pa se v duhu zdrave prehrane naučiš mešati osvežilne sadne napitke. Izuriš se lahko tudi v poznavanju značilnih receptov svojega kraja, Slovenije ali kakšne tuje države. Nekaj slednjih so nam s svojih popotovanj prispevali voditelji. **Pa naj še kdo reče, da bomo pri skavtih jedli samo makarone s tuno.**

ŠPANIJA

Zmešaj dve jajci, dodaj sol in maso vlij v ponev. Speči kot palačinko, nato na eno polovico dodaj nariban sir in narezan paradižnik ter prepogni. Popeči, dokler se sir ne stopi, in serviraj z baziliko in timijanom.

KOREJA

Nastrgaj pol kumare, pol korenja, dodaj nekaj kapljic limone in dobro zmešaj. To polij po sveže kuhanem rižu.

LAOS

Popraži čebulo, dodaj narezano korenje in paradižnik ter malo sojine omake. Dodaj na koščke narezan piščanec, dolij še malo sojine omake in pusti, da



se praži, nato počasi zalivaj z vodo. Ko je piščanec pečen, omako polij po kuhanem rižu.

KUBA

Na maslu popeči banane in jih polij z medom.

VIETNAM

Sveže školjke zloži z lupino na vroče kamne. Pusti, da skozi kamen prodre toplota in da začne malo cvrčati, nato jih pokaplaj še z limoninim sokom.

MEHIKA

Z vilicami stisni avokado, zmešaj pol narezane čebule, sol in sok polovice limone, namaži na kruh in imaš odličen zajtrk ali predjed.

MALAVI – nsima

Sestavine: 3 kozarci vode, 1 kozarec hladne vode, 2,5 skodelice koruznega zdroba

V loncu zavri 3 kozarce vode. Medtem v posodi naredi maso, tako da uporabiš del koruznega zdroba in vso mrzlo vodo. Ko voda zavre, dodaj maso v lonec. Premešaj, pokrij lonec in kuhaj 15 minut. Nato zmanjšaj ogenj, odstrani pokrov in postopoma dodaj preostali koruzni zdrob. Stalno mešaj, dokler se mešanica ne zgosti do zaželene gostote. Pokrij in kuhaj na najnižji temperaturi še 5 minut.

Nsimi se običajno doda 2 različni omaki, ki ju v tamkajšnjih jeziki imenujejo ndiwo in umunani. Ndiwo je vir beljakovin in ponavadi vsebuje meso, perutnino, ribo ali zemeljske oreške (arašide), umunani pa je osnovana na zelenjavi in pogosto vsebuje oljno ogrščico, chibwabwa (*bučne liste*) ali zelje.

BRAZILIJA – tapiokin puding

Sestavine: 1/2 skodelice tapioke, 3 skodelice polnomastnega mleka (lahko dodaš tudi malo smetane), 1/4 čajne žličke soli, 2 jajci, 1/2 skodelice sladkorja, 1 vaniljev sladkor, kokosova moka

Zmešaj tapioko, mleko in sol ter kuhaj na srednje visoki temperaturi, dokler ne zavre, nato na najnižji temperaturi še 5 minut. Medtem nenehno mešaj in postopoma dodajaj sladkor. Ko se pripravljena masa nekoliko ohladi, dodaj že prej pripravljena vmešana

jajca in po želji nekaj kokosove moke. Ob mešanju ponovno kuhaj na nizki temperaturi, dokler ne zavre. Masa se strjuje in počasi nastaja puding. Pusti 15 minut, da se ohladi. Serviraš lahko toplo ali ohlajeno.

ŠVEDSKA – kanelbullar (cimetove rolce)

Testo: 100 g masla, 5 dl mleka, 42 g svežega kvasa, 1/2 čajne žličke soli, 1 dl sladkorja, kardamom (lahko cimet), 13 dl navadne moke

Nadev: 100 g masla, 1 dl sladkorja, cimet (2 žlici)

Premaz: jajce, drobljen sladkor

Maslo segrej, dodaj mleko in sladkor. V posodo daj moko, sol in kardamom, nato dodaj kvas in pomešaj. Postopoma dodaj mešanico masla, mleka in sladkorja. Zgneti v fino testo in pusti vzhajati 45 minut (*dvo- jna velikost*).

Vzhajano testo razvaljaj (*daljše kot širše*) na 1 cm debelo. Testo enakomerno namaži z mehkim maslom ter potresi s sladkorjem in cimetom. Zavij ga v rulado. Nato nareži na 1–2 cm debele kose in jih postavi na pomaščen pekač (*ali v papirnate podstavke za peko oz. v model za mafine*). Pusti vzhajati 30 minut, nato jih premaži s stepenim jajcem ter posuj z drobljenim sladkorjem. Pekač daj v pečico, segreto na 200 °C, in počakaj 5–10 minut, da postanejo zlatorjavi.



Če imate še kakšna vprašanja o jedeh, se pozanimajte pri kuharskih mojstrih, ki so prispevali recepte:

Vesna Žibert, Vestna vidra, Homec 1 (Mehika)

Katja Vrhovnik, Sladkosnedi M. polh, Kamnik 1 (Španija, Koreja, Kuba, Laos, Vietnam)

Urška Kete, Potrpežljiva volkulja, Ajdovšina-Šturje 1 (Švedska)

Tina Žibert, Preudarna kobra, Homec 1 (Brazilija)

Urban Lesjak, Zaljubljeni orel, Maribor 2 (Malavi)

TZV 2009

TRIBE NEPOZABNI TEDNI, 120 NAVDUŠENIH IZVIDNIKOV in VODNIC, 27 ZAGNANIH VODITELJEV, SONCE, VODA, SMEH, DRUŽENJE, VEČERI OB OGNJU, TEME, DELAVNICE, POTEPI ...

In kje vse se je letos slišalo Himno vodnikov?

NAJMOČNEJŠI TZV 2

LOKACIJA: Dolenja Trebuša



PASTIRSKI TZV 1

LOKACIJA: Dolje

pri
Tolminu



Draga vodnik in vodnica!

Pomislj nanje, če ti bo hudo, in ne obupaj, če boš oslavel. Če boš kdaj dvomil, se nasloni nanj, saj bo on s teboj.

Tudi takrat, ko boš hodil in ti bodo sledili, da boste skupaj (po)iskali pravi skavtski raj.

TZV 3 Z NAJVIŠJIM JAMBORJEM

LOKACIJA: Podvoļovjek



Draga popotnica, dragi popotnik!



Si se kdaj vprašal/a, koliko in kaj vsak dan spraviš vase? Koliko hitre in nezdrave hrane? Ali pa zdrave, dietne, po dolgem in počez biohrane? Na srečo živimo v predelu sveta, kjer je hrane v izobilju in lahko izbiramo med različnimi izdelki, ki nas bolj ali manj nasitijo. Kako pa je s tvojo duhovno hrano? Si vzameš čas zase? Znaš prisluhniti svojim potrebam in potrebam drugih? Želiva ti, da bi našel tudi tisti košček kruha, ki bo nahranil tvojo dušo.



Pa srečno pot!

Tamara Stražar, Pojoča puma, Ljubljana 4

Teja Černe, Preudarna tigrica, Ljubljana 4

O ZAČETKIH

Kaže, da že dolgo nisem pisala članka, saj kar ne vem, kje naj se ga lotim. Morda je ravno to pravi razlog, da ob začetku skavtskega leta spregovorim o različnih začetkih.

ZAČETEK SKAVTSKEGA LETA. Po glavi nam rojijo spomini na poletni tabor, misli na zanimivega skavta oz. skavtinjo in želje, česa vsega bi se lotili letos in kaj si vse želimo doživeti s svojimi prijatelji. Ob začetnem veselju in zagnanosti ti, dragi popotnik, draga popotnica, postavljam pomembno in hkrati zanimivo nalogo: en teden spremljaj svoje želje, tako tiste, povezane s skavti, kot tudi druge. In zapisuj si jih! Ob koncu tedna jih znova preberi, skavtske (*npr. želim si progo preživetja, zimovanja skupaj s klanom iz sosednjega stega, bolj zanimiva srečanja ...*) prinesi svojemu voditelju oz. voditeljici, druge pa poskušaj doseči sam ...

ZAČETEK V KLANU (*po prehodu iz čete*). Vedno bolj mi postaja jasno, da je prehod iz čete v noviciat ali klan kar naporen, predvsem psihično. Naenkrat zapustiš gnezdo (*svoj vod*) in si »prisiljen« živeti z drugimi, starejšimi skavti v skupnosti. In povrh vsega, tvoj najboljši prijatelj več ne utegne hoditi k skavtom, ker ima ravno v času srečanj trening košarke ... Kaj pa sedaj?! Najpomembnejša stvar je, da daš svojim novim prijateljem možnost, da postanejo prijatelji ter da se zavedaš, da to lahko postanejo samo, če te bodo

kdaj videli, se s teboj pogovarjali ... Tvoja naloga pa je, da se v oktobru in novembru udeležiš vsaj 75 odstotkov srečanj, da vsaj malo začutiš utrip klana oz. noviciata in da se lahko zanj odločiš na podlagi svojih izkušenj.

ZAČETEK KUHANJA. Kot ste verjetno že opazili, je tema tokratnega Skavtiča hrana. Če je edino, kar znate pripraviti, **hrenovke in jajce na oko**, naj vam to ne vzame poguma. Vsi smo morali nekje začeti: ko sem začela hoditi k skavtom (*v klan*), nisem znala skuhati niti makaronov!!! K sreči smo si kot klan dobro razdeljevali naloge in tudi jaz sem mnogokrat prišla na vrsto za kuhinjo. Tako sem prvič kuhala gres, prvič pekla palačinke, prvič kuhala zelenjavno juho za vso četo in še marsikaj. Poleg tega se nam je kulinarični okus kar izboljšal: namesto hrenovk si sedaj raje privoščimo kuro (*posoliš/začiniš, zaviješ v folijo in daš v žerjavico*) ali pa ribe iz ribogojnice (*očistiš, posoliš/začiniš in jih daš na podstavek nad žerjavico*). Sedaj se kuharije lotim tudi doma in vedno bolj spoznavam, da je čebula zakon (*popražena da jedem čudovit okus*), da je mogoče kdaj kakšna stvar brez okusa kljub dodanim začimbam, ampak da je to

verjetno bolj zdravo kot pa »jedna žlička vegete«, in da je fino narisati smejkota zraven recepta, če mi jed dobro uspe. Naloga: na naslednjem izhodu s klanom se odpovejte hrenovkam in raje specite ribe (**ribo-gojnica**), kuro ali pa nekaj, česar še nikoli niste jedli. Pa dober tek!

ZAČETEK IN KONEC. Pravijo, da je vsak začetek težak in konec... sladak? **Morda.** Vsekakor pa je sedaj na vas, drage popotnice, dragi popotniki, da si oprtate svoje nahrbtnike in skupaj stopite v novo skavtsko leto. Želim vam lepo pot, prijetno in poučno služenje ter da bi se sprejemali in bili sprejeti v vseh skupnostih, ki jim pripadate!

Klara Pišk, Nezrajtalasta svina, Škofja Loka 1



HITRO, PREPROSTO IN ZA ZNORET DOBRO ČOKOLADNE KOCKE z oreščki in cimetom

Sestavine:

300 g indijskih oreščkov
400 g temne čokolade
125 g mrzlega masla
2 jedilni žlici sladkorja v prahu
1 jedilna žlica zmlatega cimeta

Prilava:

1. Pekač (*približno 1 liter*) obložimo s folijo za živila. Indijske oreščke grobo sesekljamo. Tudi čokolado grobo sesekljamo, z maslom jo damo v posodo in jo med stalnim mešanjem raztopimo v vroči vodni kopeli.
2. Na čokolado presejemo čokolado v prahu in cimet. Dodamo oreščke in premešamo.

3. Čokoladno maso z oreščki damo v pekač, gladko poravnamo in nekoliko ohladimo. Pokrijemo in za približno 2 uri postavimo v hladilnik, da se strdi.
4. Čokoladno maso z oreški previdno vzamemo iz posode in odstranimo folijo. Narežemo jo na enako velike kocke.



POVEJ MI, KAJ JEŠ, IN POVEM TI, KDO SI (ali kako gre vse življenje skozi želodec)

Pred tisočletji so se ljudje selili iz kraja v kraj in iskali hrano. Lovili so divje živali in nabirali semena, oreške in sadeže. Hrano so delili s svojo družino in prijatelji. Pred približno 10.000 leti pa so se nehali seliti in so se ustalili na enem mestu. Naučili so se gojiti žita, stročnice in druge pridelke, pa tudi sadje.

Danes vas vabim na obrok, katerega sestavine ne bodo pridelane na domačem vrtu ali jih ne bo treba kupiti v bližnji trgovini. Našli jih bomo lahko v naravi, tako kot so jih naši predniki pred več kot 10.000 let. Verjetno se boste vprašali, kakšen je sploh smisel oživiljanja nabiralništva in zapravljanja časa po grmovju, če pa danes lahko kupimo raznovrstno in dobro hrano v trgovinah? **Saj ni nobenega pomanjkanja, da bi morali jesti plevel in piti čudne pijače.** Mogoče res ne, toda ravno pleveli in druga divja zelenjava so odlični in predvsem zdrav dodatek prehrani. Poleg tega pa nam poznavanje »divje hrane« lahko pomaga, da vnesemo nekaj pestrosti v svoje skavtske jedilnike. Dejstvo je tudi, da je divja hrana najbolj »bio« od vseh vrst biohrane, seveda če je ne nabiramo ob cesti, sredi mesta ali na drugih onesnaženih območjih.

Glede na način uporabe lahko divje rastline razdelimo na **samoniklo zelenjavo, začimbe in čajne rastline**, in **rastline z užitnimi plodovi**.

Zelenjava s travnikov in iz gozdov

To samoniklo zelenjavo nabiramo predvsem od marca do junija. V to skupino spadajo bolj znane vrste, kot so kopriva, regrat in nekatere praproti, pa tudi škrlatno rdeča mrtva kopriva, trpotec, marjetica in nekatere vrste alg. Pri večini divje zelenjave uporabljamo cele mlade rastline brez korenin, liste in poganjke.

Začimbe in čajne rastline

Ponavadi jih nabiramo v manjših količinah od pomladi do jeseni. Mednje spadajo materina dušica, meta in različne rastlinske vrste iz družine kobilnic.

Rastline z užitnimi plodovi

Ta skupina divje hrane nam je najbolj znana in



najbolj široko uporabna. V to skupino spadajo borovnice, maline, robide, gozdne jagode, bezeg, črni trn, glog, kostanj, želod in žir.

In kaj bi danes pripravili za kosilo? Za predjed lahko ponudimo dren v slanici, lapuhova stebila s poprom in zeliščno maslo z materino dušico. Sledi marjetična ali rmanova juha, glavno jed pa sestavljajo krompir s kuhanim čemažem, ocvrti gabezovi listi in zelenjavne polpete z metliko, zraven pa ponudimo še regratovo solato. Žejo potešimo z bezgovim sokom, ob hladnih dneh pa se pogrejemo z šipkovim čajem. Čeprav se zdi skoraj nemogoče, lahko z večino divjih rastlin ustvarimo prave gurmanske specialitete.

Upam, da sem vam dala kakšen namig (*mimogrede – špinača iz kopriv je super =*)), vas spomnila na kakšen recept (*se priporočam*) in da boste v prihodnje čim bolj izkoristili darove, ki nam jih daje narava.

Martina Robič, Optimistični čriček, Slovenske gorice 1

KLAN GREMO SE BASAT

Klan Gremo se basat iz Ljubljane 4 smo se seveda tudi letos odpravili na potovalni tabor. In kot že naše ime pove, na nobeni skavtski aktivnosti ne pozabimo na hrano, še posebej pa ne na potovalnem taboru. Zato smo se odločili, da jo pač preprosto vzamemo s seboj – presenetljivo, kajne? :)

No, jedilnik je bil popolnoma preprost: knor juhice, špageti, paštete, vikikrema in marmelada, hrenovke (ne priporočamo za dolga potovanja, razen če jih pojedete na začetku), moka za tvist ... Nič zapletenega – večinoma skavtska hrana. Zaradi juh in špagetov smo imeli s seboj tudi gorilnike, ki so močno olajšali in skrajšali čakanja na obroke.

Kako pomembna je hrana, smo občutili že prvi dan, ko smo prispeli na cilj in se je skoraj takoj začelo kuhati. Hoja in sonce sta nas precej zlakotila in vsi smo z veseljem pospravili vase vse, kar je bilo na jedilniku. **Tako je bilo do konca tedna.** Vedno, ko je sledil daljši postanek, smo jedli in pili, pili in pili, čeprav verjetno še premalo.

S seboj smo imeli tudi krompir in na sv. Miklavžu smo si končno po nekaj dneh zakurili ogenj in uživali ob pečenih hrenovkah in krompirju. Po skavtsko, seveda, preveč in premalo pečeno. Pa nič



zato! Hrana je hrana, pojedli smo vse in videli smo, da je dobro. :)

Čeprav je bolezen do konca potovalnega tabora precej zmanjšala število udeležencev (s 14 na 6), smo porabili vse zaloge, domov so odjadrali le ostanki vitamixa in sol.

Zadnji dan se elita šestih ni mogla upreti **novomeščanski pici**, kar smo vsaj nekateri planirali že vso pot. Po enem tednu je bilo odlično jesti nekaj s krožnika namesto iz menažke in še malo bolj konkretnega povrhu.

Kljub problemom nekaterih s slabimi želodci smo domov vsi prišli siti in srečni!





KO GLAS SRCA PREGLASI UM

10. DEL: MOČ POZITIVNIH MISLI – DOBER KONEC

Ko se je Katka prebudila iz kome, se je začela zavdati, kako je bila neumna, da ni zaupala Eneju, še bolj pa je obžalovala, da ga je izdala. *Pofjúbljala se je z Mihom*, je Eneju še vedno zvenelo v ušesih. Toda Katko je tako ljubil, da ji je to oprostil, še posebej ker ji je bilo vidno žal in ker je tudi ona ljubila samo njega. Potrebovala sta drug drugega.

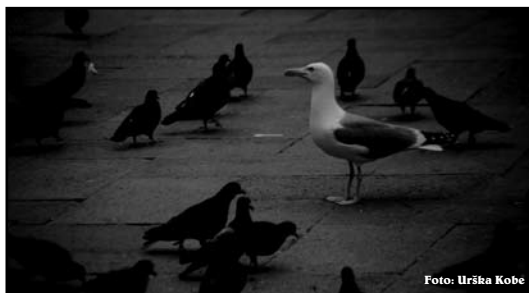
Katka je bila še bolj živa kot prej, čeprav ni mogla hoditi. Zavedala se je, koliko ji pomeni Enej. Ni je zapustil v najtežjem delu življenja. Skrbel je zanjo in verjel, da bo nekega dne shodila. Oba sta verjela, da ne bo vse življenje priklenjena na invalidski voziček.

se njena stopala dotikajo živobarvnega jesenskega listja, opazovala se je, kako se njene nožice zarijejo v belo, ledeno odejo in puščajo sledi, vedno več in več; videla se je, kako teče ob morju, medtem ko jo hladi morska voda; tekla je tudi po cvetočem travniku, po pokošeni trati ...

In ne samo, da je shodila, postala in dosegla je vse, o čemer je razmišljala.

KONEC

Urška Kobe, Novo mesto 1



Katka je svoje življenje upodabljala na papir. Narisala je sebe na podelitvi diplome, sebe in Eneja na poročni dan, sebe in Eneja s petimi otroki, sebe kot profesorico, sebe z družino v živalskem vrtu, na morju ...

Ni se smilila sama sebi. Imela je **upanje**. Vse leto je gledala skozi okno in gledala sebe, kako

RAZMIŠLJAJMO O ZGODBI

1. Kadar ti ne gre vse po načrtih, razmišljaš o tem, kakšno smolo imaš, kako ti nič ne uspe ali preprosto ignoriraš negativne misli in si sebe predstavljaš kot uspešnega in zmožnega vsega?
2. Ali verjameš v moč pozitivnih misli, kot sta v to verjela Katka in Enej?
3. Se pogosto smiliš sam sebi?

NAPIŠI SVOJO ZGODBO: ČLOVEK POSTANE TISTO, O ČEMER RAZMIŠLJA in jo pošlji uredništvu na naslov: skavtic@skavt.net ali pa ZSKSS, Ulica Janeza Pavla II. 13, 1000 Ljubljana. **NAJBOLJŠO BOMO NAGRADILI.**

JAZ IN TI + ON = MI

Pa je končno napočil čas, ko se volkovi ponovno zbirajo v svojih brlogih, pozdravljajo stare prijatelje in si malo prikrito ter na skrivaj ogledujejo mladičke. Iskrice v njihovih očeh že prasketajo, šape kar ne dajo miru in komaj čakajo, da se zaženejo za prvim letošnjim plenom, za ušesa pa se zdí, da lovijo le šume iz džungle, besed starih volkov pa ne slišijo. Da o šapah na glavi sploh ne govorimo ...

Na začetku skavtskega leta si stari volki vedno zastavljamo podobna vprašanja. *Kakšno bo leto? Bomo v celoti izpolnili zadane cilje? Me bodo volčiči upoštevali? Se bomo dobro razumeli? Bodo volčiči redno hodili na srečanja?* Ta in še toliko drugih vprašanj se nam plete po glavi. Vemo, da smo dobro načrtovali, pa kljub temu ne moremo zagotovo reči, da bo šlo vse po načrtih. Mislimo si, da če bi bilo vse odvisno samo od nas, starih volkov, bi to še lahko trdili, tako pa je v veliki meri odvisno tudi od naših volčičev in volkuljic, od njihovega navdušenja in pripravljenosti ...

To je že res, da je uspešnost ali neuspešnost načrtovanih stvari v veliki meri **odvisna tudi od volčičev**, vendar pa lahko mi kot stari volki veliko prispevamo k temu, da se bodo naši volčiči v krdelu dobro počutili, razumeli med seboj, skrbeli drug za drugega, si pomagali, posledično pa bo življenje v krdelu prijetnejše, uresničevanje zastavljenih ciljev pa veliko lažje.

Tako moramo že na prvih srečanjih velik poudarek nameniti **spoznavanju in povezovanju**, saj je najbrž želja vseh starih volkov, da bi se v krdelu razumeli, da ne bi prihajalo do večjih konfliktov oziroma da bi te znali reševati. Za gradnjo medosebnih odnosov v krdelu lahko uporabljamo tudi socialne igre, ki se od navadnih družabnih iger bistveno ne razlikujejo, vendar pa svoj namen dosežejo šele takrat, ko se o dogajanju med igro po njej o tem tudi pogovorimo (*kako so VV doživljali igro, kako so se počutili, kako so sprejeli druge VV*). Volčiči lahko tako izrazijo svoja čustva in stališča, upoštevajo mnenja in želje drugih, izboljšajo komunikacijo med seboj in drugimi volčiči ter stariimi volki.

Na začetku leta moramo voditelji s čim več načrtovanimi aktivnostmi poskrbeti, da se bodo volčiči med seboj in z nami čim bolje spoznali, da se

bomo začutili in povezali. Seveda pa ni dovolj, da za odnose v krdelu skrbimo le na začetku leta. V ohranjanje dobrih odnosov moramo vlagati skozi vse leto. Verjemite, če bodo odnosi dobri, bo vsako delo veliko lažje.

Želim vam odprto srce in povezano krdelo!

Sara Stojan, Prijazna želva, Ljubljana 4

Socialne igre:

- Virk Rode, J., Belak Ožbolt, J. (1990). Razred kot socialna skupina in socialne igre. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.
- Virk Rode, J., Belak Ožbolt, J. (1998). Socialne igre v osnovni šoli. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo.
- Levec, A. (2000). To smo mi. Ljubljana: Centerkontura.

Kaj imajo skupnega vžigalice, sekira in voditelj(ica) VV?

Bojda prav nič!



... ali pač!?

DPSV Kočevski rog,
21. in 22. november

LETOS BOMO Z OKOLJSKO VZGOJO IN SLUŽENJEM V DRUŽBI PRAZNOVALI 20-LETNICO SLOVENSKEGA SKAVTSTVA

*Že kaj načrtuješ prihajajoče skavtsko leto?
Si v načrtovanje vključil/a tudi vzgojni namen?*

**V ZSKSS BOMO V LETIH 2008 DO 2011 S SLUŽENJEM V DRUŽBI IN
OKOLJSKO VZGOJO RAZVIJALI ČUT DO NARAVE IN SOČLOVEKA TER DE-
JAVNO ODGOVARJALI NA ZAZNANE POTREBE.**



V drugem letu naj vsaka četa na podlagi potreb, ki so jih izvidniki zaznali v prvem letu, izbere **projekt** (npr. ureditev gozdne kolesarske poti, čiščenje rečne struge, priprava dramske igre ...) in mu posveti **več srečanj skozi vse leto** (vsaj 1 vodniško, 2 vodovi in 1 četno). Projekt lahko izvede kadarkoli **do konca maja 2010**.

Pri ideji in izvedbi projekta **bodite izvirni in domiselni. Projekt poimenujte**, k sodelovanju povabite druge organizacije, krajane in lokalne medije.

Ker pa je služenje v družbi eden izmed temeljev

skavtske ideje in metode, je to najboljši način, s katerim lahko zaznamujemo **20-letnico našega združenja**.

Letos bo na novo zaživela internetna stran IV. Na strani bo tudi posebna rubrika VZGOJNI NAMEN, kjer si boš lahko pogledal, kakšne projekte so si v okviru vzgojnega namena zadale druge čete. Da pa bo to mogoče, nam tudi ti, draga četovodkinja, dragi četovodja, na e-mail tamara.strazar@skavt.net ali franci.bacar@skavt.net čim prej pošlji kratek opis vaše dejavnosti.

Rok za oddajo opisa je 1. 12. 2009.

Želimo, da k projektom pristopijo vse čete, da bo naše združenje zaplulo v isto smer.

Naj bo tudi v vašem kraju letos leto dobrih del!

Državno vodstvo veje IV

P. S. Se vidimo na jesenskem DSV-ju (21.–22. 11. 2009), ki ga tokrat gosti mariborska regija.

LAKOTA JE NAJBOLJŠA ZAČIMBA

Hrana in skavti ... Ob tem mi vedno pridejo na misel hrenovke, tvist in makaroni. Da pa bo jedilnik še bolj pester in kuhanje zanimivo, je tukaj nekaj idej in namigov, ki jih lahko preizkusite tako na srečanjih kot taborih.

Kuhanje na ognju je lahko velik izziv tudi za popotnike in popotnice, saj vseeno zahteva malce več pozornosti kot kuhanje na gorilnikih. Hrano na ognju lahko pripravimo na več načinov. Če se odločite za uporabo **kotlička**, nikar ne pozabite zunanje strani kotlička namazati z **milom**, saj boste pri čiščenju lažje odstranili saje. Preverjeno.

Tudi **alufolija** postaja prav priročna za pripravo hrane, pa še posode ni treba pomivati. Kaj lahko spečete v alufoliji? **Piščanca, ribe, krompirček, bučke, korenček itd.** Uporabite kanček olja, začinite, dobro zavijte v folijo in položite na žerjavico. Hrana bo prej pečena, če jo boste narezali na manjše koščke, obogatite pa jo lahko z zelišči, ki jih najdete v naravi. Uporabljajte le tista, za katera ste prepričani, da jih poznate.

Tudi **pico** lahko spečete na ognju. Kako? Alufolijo dobro pomokajte, nanjo položite na tanko sploščeno testo (= *moka + sol + voda*), nanj najprej položite sir, nato šunko, dobro zavijte v folijo in pecite 20–30 minut.

Jesen je tu, in če se odpravite na sprehod, prav gotovo naletite na **kostanj**. Da ga ne boste pekli vedno v ponvi, ga nabodite na žico (*naredite ogrlico*) in ga položite na žerjavico. Obračajte ga s pomočjo palice. Ko je kostanj pečen, ga zavijte v časopis, da bo lupljenje potem lažje.

Jabolka so lahko dobra poslastica, in sicer jih lahko pripravite tako, da izdolbite sredico, jo napolnite z orehi (lešniki, rozinami), sladkorjem in maslom, zavijete v alufolijo in pečete na žerjavici. Posipajte s cimetom.

Jajce. Pomarančo prerežemo na pol in previdno odstranimo krhlje iz lupine. V eno polovico ubijemo jajce, v drugo pa damo košček masla. Vsako polovico posebej zavijemo v alufolijo in položimo na žerjavico. Po 15 minutah je jajce pečeno, maslo pa se stopi po 2 minutah. Potrebujete še kruh, ki ga namakate v maslo.

Ali ste vedeli, da lahko **vodo segrejete** tudi na **žerjavici v plastenki**? Ne verjamete? Poskusite! Vzemite tršo plastenko (*fruc, ledeni čaj*), jo do vrha napolnite z vodo in pazite, da na stenah ni nobenih mehurčkov zraka. Položite v žerjavico in počakajte ...

Če vam zmanjka idej, kakšno gotovo najdete v skavtskem priročniku za življenje v naravi. Bodi pripravljen pod naslovom Prehrana.

Če ste postali lačni in radovedni, je moj namen dosežen.

Obilo ustvarjalnosti in kuharskih užitek!

Anja Arbajter, Sončni polh, Šentjur 1

Se vidimo na jesenskem DSV-ju 21. in 22. novembra na Primorskem!



»HOČEM – ZNAM – NAREDIM«

Jezus je opazil lačne množice.

Toda preden je storil čudež, je izzval učence k sodelovanju in darovanju.

»Kje naj kupimo kruh, da bi jedli?«

Premogli so le pet ječmenovih hlebov in dve ribi.

Bilo je nezatno, malo, revno. Vendar vse.

Za Jezusa dovolj, da je iz malega naredil veliko. Skromni dar je spremenil v pojedino.

Od ustanovitve se člani ZBOKSS izobražujemo. Vsakoletne izobraževalne akcije so bile dobro obiskane, toda marsikdaj se je hotelo več, želelo se je več znanja in seveda pridobivanja novih izkušenj. **Zaradi potreb**, ki so se pokazale, **je IO ZBOKSS predlagal**, da bi se uvedel sistem izobraževanja, ki bi bil zasnovan dolgoročno in bi poudarjal temeljne naravnosti skavtinj in skavtov.

Tone Lesnik in **Aleš Čerin** (ideje je prispeval tudi **Jure Vrhovnik**) sta se večkrat dobila in se pogovarjala o postavitvi skavtskega izobraževanja in zanj pripravila tudi osnutek. Poimenovala sta ga **Skavtska akademija** (v nadaljevanju **SKA**). Delo na akademiji naj bi potekalo v majhnih skupinah, z veliko sodelovanja udeležencev in na treh stopnjah:

- 1. stopnja:** SKAVT
- 2. stopnja:** VODITELJ
- 3. stopnja:** TRENER

Prva stopnja Skavtske akademije, program SKAVT, je bila izvedena v obliki izvidniškega tabora od 11. do 13. septembra v Kančevcih. Namenjena je bila članom IO ZBOKSS in TROJE (trop za stike z javnostmi). Udeleženci tabora so osvajali skavtska znanja, seznanili so se s skavtsko metodo, spoznali so vejo IV, načrtovali program, geslo in vsebino tabora, postavili tabor in vse potrebne objekte ter še in še.

Besede udeleženk in udeležencev tabora veliko povedo:

JANICA: Veliko sem se naučila in dobila osnove skavtskega znanja. Ohranimo in razširimo SKA med

vse člane ZBOKSS!

SIMONA: Že na 1. srečanju bratovščine bom začela »dajati«, kar sem tu prejela.

DRAGO: Moja pričakovanja so izpolnjena.

PRIMOŽ: Vesel sem SKA. Dobro je pripravljena. Ambient tabora je bil izkustven. Želim, da bi bili SKA deležni vsi odrasli skavti.

MIRO: Dobil sem dobre spodbude za srečanja bratovščine.

IVAN: SKA priporočam tudi drugim odraslim skavtom.

TONI: Ogromno sem se naučil, toda čaka me še veliko dela in učenja.

KARMEN: SKA je velik zgodovinski korak. Všeč mi je bila odprtost, sodelovanje, pripravljenost za spremembe in izboljšave. Moja pričakovanja so izpolnjena. Ponosna sem, da sem skavtinja.

JURE: Gradivo je dobro pripravljeno.

SILVA: Imela sem veliko vprašanj in nanje sem dobila tudi odgovore.

URŠKA: Geslo tabora Sladko, a kratko bi dopolnila z besedico medonosno.

PETER: V začetku sem imel pomisleke, a ti so se razblinili. SKA je dodana vrednost v odraslem skavtstvu.

Jezus je skromni dar spremenil v pojedino. To je bil eden njegovih prvih čudežev. Tudi Skavtska akademija je čudež, ki pomeni za odrasle skavte v Sloveniji velik blagoslov. Zavedamo pa se, da čudeža ne kupujemo z 200 ali 1000 evri, ampak ga omogočimo s svojo udeležbo, s svojim darovanjem.

Dunja Kovačič, Modri čuk, BOKSS Nova Gorica

KO MORAŠ POSTREČI S HRANO

Pri skvutih se pogosto dogaja, da jemo in pri tem ne pomislimo, kaj jemo in kako jemo. Dejstvo je, da je hrana, ki jo vsakodnevno uživamo, večkrat »sol na rano« zdravju, kot pa da bi nam koristila. Vse več se šolarji, dijaki in študentje prehranjujemo v restavracijah s hitro prehrano, najljubša jed pa je vsaj za večino od nas pica. Ampak kljub temu lahko nezdrava hrana vsekakor rešuje življenja, ko smo izstradani.

✓ Sloveniji poznamo tudi ekološko pridelavo hrane, za njeno pravilno pridelavo skrbi poseben nadzor, ki ga izvajajo Kmetijsko-gozdarski zavod Maribor, Oddelek za kontrolo ekološkega kmetijstva in Inštitut za kontrolo in certifikacijo v kmetijstvu in gozdarstvu pri Univerzi v Mariboru. Če se pridelovalec odloči, da bi rad pridobil certifikat za pridelavo ekološke hrane v Sloveniji, ga doleti prav ta nadzor, ki pregleda način pridelave, po dolgotrajnem in zapletenem postopku pa pridelovalcu izda certifikat, ki velja za tekoče leto.

Pri vsej hrani pa večkrat pozabimo, da so tudi ostanki hrane, kot so ogrizki, olupki in podobno, ki so za nas na videz neuporabni, **lahko zelo koristni**, saj lahko z njimi in malce dobre volje preprosto naredimo kompost, s katerim lahko pognojimo zemljo za rože ali drevesa tako doma kot v skavtski hiši. Priprava je zelo preprosta:

- Najprej poiščemo prostor, saj je ta najpomembnejši. Kompost ne sme biti na vročem soncu, vetru ali v temni in hladni senci. Primerno je izbrati zatišni prostor, ki ima dovolj vlage, saj se kompost ne sme sušiti, ker tako ne pride do

trohnenja in posledično dobrega gnojila.

- Ko imamo izbran prostor, najprej izkopljemo luknjo, približno 10–20 cm globoko, kjer naredimo preprost filter iz oglja in peska, kot ga poznamo iz skavtskih taborov.

- Na filter namečemo grobo nasekano vejevje, ki poskrbi, da kompost dobiva dovod zraka in vlage tudi iz tal.

- Nato pa lahko prostor tudi ogradimo z deskami ali manjšimi hlodi.

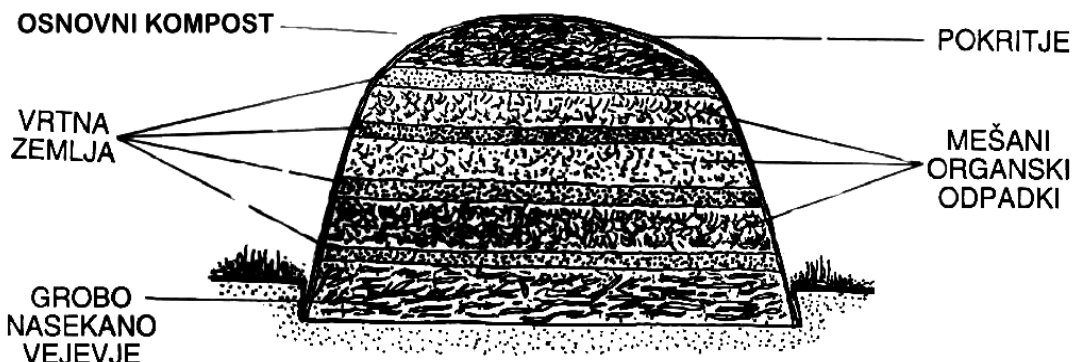
- Ko nastaja kompost, najprej na veje nasujemo še nekaj zemlje, ki dodatno vpliva na trohnenje.

- Nato pa začnemo organske odpadke metati v našo pripravo.

Posebej je treba paziti, da vsako plast, ki jo naložimo, zasujemo s tanko plastjo zemlje, ki ima lahko dodano tudi slamo, da odpadki v našem kompostu bolj trohniijo. Vendar je treba opozoriti, da lahko slama včasih prinese v kompost več škodljivcev, ki se tam zaredijo, nato pa nam uničujejo rastline, ki jim dodamo kompost.

Pa veselo kompostanje do naslednjč ... :)

Jaka Matičič, Pojoči jelen, Loška dolina 1, Homec 1



Binetova potovanja:

BINE IN »NENAVADNA« VEČERJA

Naš črv Bine je počival ves dan zaradi dogodivščin, ki jih je preživel v preteklih dneh. Zvečer se je zbudil in nekje pri 12. kolobarju mu je v želodcu začelo kruliti. Vedel je za kmetijo, kjer so gojili vrtno rastline, sadje in zelenjavo, tam je bila zemlja vedno slastna, pa še kako gnilo sadje je lahko dobil za posladek. Odpravil se je tja, vendar ko je prišel na mesto, kjer je hotel večerjati, ga je čakalo presenečenje. Vrta in njive ni bilo več. Rastlin in zelenjave ni bilo. Sadna drevesa so sicer bila, ampak videti je bilo, da so komaj še živela. Ni bilo več čebel, ni bilo kresnic, gosenic, ničesar. Namesto tega je bilo tam veliko smeti. Bine je bil šokiran. Iz šoka ga je zbudil krik: »Na pomoč!!! Aaaaah!!!«

Bine se je zbudil iz svojih žalostnih misli. Takoj je pohitel proti kriku. Ko je prilezel, kolikor se je dalo hitro čez zarjavel pokrov lonca, je videl pri tleh hud boj: veliki črni hrošč je držal neko žival, ki je bila podobna gosonici, in čeprav je bila vsaj sedemkrat večja od hrošča, je bitko izgubljala. Bine je vedel, da proti hrošču nima možnosti, zato se je odločil, da ubere naslednjo taktiko: na robu pokrova tik nad hroščem je ležala velika konzerva. Treba jo je bilo samo malce poriniti, pa bi padla ravno na hrošča. Bine se je uprl, a se konzerva ni premaknila. Ves trud je bil zaman. Pod pokrovom se je slišalo le še počasno vzdihovanje, glas gosonice pa je postajal vse tišji. Bine je vedel, da se ji odštevajo sekunde. V tistem trenutku je nad seboj zaslišal glas: **»Počakaj, ti bom pomagal.«**

Bine je dvignil glavo in ni mogel verjeti svojim očem: pri njem je bil ravno tak hrošč kot tisti, ki je pri tleh držal in ubijal gosonico. Hrošč se je s svojimi nogami uprl v konzervo in kmalu je se je slišal en velik tresk, nato pa uuuuu!!! Ko sta Bine in kavalirski hrošč pogledala proti tlom, je gosonica ležala nepremično, napadalni hrošč pa je bežal stran. Brž sta skočila do gosonice, ki ni kazala znakov življenja. Videla sta, da ima veliko in globoko rano. Bine je gosonico tresel, oživiljal, ampak zaman. Bila je mrtva.

»Ja, naše čeljusti so ostre in smrtonosne,« se je oglasil kavalirski hrošč. Bine se je zavedal, da je on lahko naslednji. Odmaknil se je in bil pripravljen, da se zarije v zemljo.

»Ne boj se, jaz nisem takšen, kot je ta moj sorodnik. Za zdaj še ne ubijam drugih živali,« je odgovoril hrošč.

»Kdo si ti in zakaj je tvoj sorodnik ubil to žival?« je vprašal Bine.

»Moje ime je Hrvi in sem hrošč govnač. Do pred kratkim smo bili govnači znani po tem, da jemo iztrebke od živali. S svojimi močnimi čeljustmi in nogami smo delali velike kepe in jih valili domov, kjer smo jih po-

jedli. Bili smo miroljubni. Sedaj pa se stvar spreminja. Nekateri naši sorodniki so se odločili, da bodo naše močne čeljusti izkoristili za orožje in da ne bodo več jedli samo živalskih iztrebkov, ampak tudi živo hrano. Verjetno je krivo pomanjkanje hrane ali ne vem kaj. Ta uboga žival tu je dvojenoga. Je miroljubna žuželka, ki se hrani s prstjo in rastlinskimi delci in se ni zmožna upirati. Naši sorodniki so se odločili, da so te živali idealne za večerjo: z zobmi gredo v njeno telo, kjer ji požrejo notranjost. Naše noge in čeljusti, ki smo jih imeli za valjenje kep iz iztrebkov, se zdaj uporabljajo za mesarjenje teh ubogih živali, in potem ko so mrtve, jih zvlečejo domov in tam pojedjo,« je razložil hrošč.

»Pa zakaj ste si premislili in se odločili, da postanete plenilci? A ni bilo dovolj hrane za vas?« vpraša Bine.

»Ehhh, človek sedaj vpliva na vse: krči življenjski prostor živalim, onesnažuje vode, zemljo, dela ozonske luknje ... Živali pa se trudijo preživeti. Kaj jaz vem, zakaj tako delamo. Nagon nas uči, da preživimo. In to včasih pomeni, da se moramo zelo spremeniti. Kdo ve, kaj čaka tvojo vrsto čez kakšno stoletje. Mogoče boste izumrli ali pa začeli ubijati,« je odgovoril hrošč.

Bine ni mogel več poslušati. Zaril se je v zemljo in začel bežati proti domu. Črne misli so mu sledile ves čas: Izumrli ali ubijali! Ko je končno prišel domov, se je zavil v klopčič in tiho zajokal.

ZANIMIVOST: Govnači so bili res do pred kratkim na dnu prehranjevalne piramide, ker so jedli samo iztrebke živali. Nedavne raziskave pa so pokazale, da je ena vrsta govnačev prešla med plenilce in njihove najljubše žrtve so ravno dvonoge: žive ali ranjene. Ta vrsta je tako čisto opustila svoj prvotni način prehranjevanja. Koliko se bo to razširilo med preostale vrste govnačev, lahko samo ugibamo.

SE TUDI TEBI PORAJA PODOBNO VPRAŠANJE?

Še eno leto mentorstva (in pripravništva) je za nami in pred nami :). Marsikateremu mentorju se še porajajo različna vprašanja, ki so bila izpostavljena tudi v preverbi z lanskimi mentorji. Najpogostejša vprašanja smo zbrali in nanje odgovorili:

1. KDO JE PRIPRAVNIK?

Prilavnik je bodoči voditelj, star vsaj 19 let in odločen, da bo svojo skavtsko pot nadaljeval kot voditelj. Lahko je še popotnik na služanju, ki bo v naslednjem letu naredil odhod iz klana, lahko pa je že član SKVO-ja.

2. KAKO DOLGO TRAJA PRIPRAVNIŠTVO?

Obdobje pripravništva traja minimalno šest mesecev, navzgor pa to obdobje ni časovno omejeno. Ponavadi traja eno skavtsko leto.

3. KDO JE POBUDNIK ZA SREČANJA? PRIPRAVNIK ALI JAZ KOT MENTOR?

Načeloma je pobudnik pripravnik, spodbudi pa ga lahko tudi mentor, če zazna potrebo po srečanju.

4. KOLIKOKRAT NAJ BI SE PRIPRAVNIK IN MENTOR DOBILA V ČASU PRIPRAVNIŠTVA?

Obvezni sta vsaj dve srečanju. Prvo ob začetku pripravništva, ko mentor in pripravnik skupaj pripravita individualni načrt pripravnikovega dela s pomočjo NaPOTnika, in drugo ob koncu pripravništva, ko skupaj preverita zastavljene cilje in ovrednotita pripravnikovo delo. Vmesna srečanja so stvar dogovora vsakega pripravnika in mentorja in niso količinsko določena.

5. KOLIKIM PRIPRAVNIKOM SEM LAHKO HKRATI MENTOR?

Pomembno je, da imaš za pripravnika čas in da se za funkcijo mentorja odgovorno odločiš ter svoje delo kakovostno opraviš. Če zmoreš biti mentor enemu/dvema/trem ... pripravnikom, pa moraš presoditi sam.

6. KAKO NA POTNIK PRIBLIŽATI PRIPRAVNIKU?

Vsak pripravnik je edinstven, tvoja naloga kot mentor pa je, da veš, kateri izzivi bodo tvojemu pripravniku omogočili osebno napredovanje znotraj posameznega

sklopa (tudi po nekaj letih voditeljstva). Če naloge v NaPOTniku ne odgovarjajo pripravniku, skupaj izberita drug izziv s konkretnega področja.

Če bo NaPOTnik tebi predstavljal le formalnost, bo takšno verjetno tudi mnenje pripravnika, če pa boš sam v njem našel oporo pri pripravnikovi pripravi na voditeljstvo, jo bo našel tudi pripravnik.

Kje lahko izvem več o mentorstvu?

- <http://zskss.skavt.net> (Dokumenti in Obrazci -> Navodila za mentorje)
- Skavtič, oktober 2008 (Si tudi ti med njimi?)
- Skavtič, april 2008 (NaPOTnik na pohodu)
- Izobraževanje za mentorje 2009 (4. in 11. 11. med 17. in 20. uro)
- irena.mrak@skavt.net

Irena Mrak, Radovedni kenguru, Nova Gorica 1



SKAVTSKI OKOLJSKI CENTER KOČEVSKI ROG

Skavtski okoljski center napreduje. Letošnjo pomlad in poletje se je v Kočevskem rogu dogajalo veliko in sploh ne vem, zakaj se ne bi tudi v prihodnje.



Za tiste, ki še ne veste:

Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov ima v najemu dom, gospodarsko poslopje in nekaj okolice v osrčju kočevskih gozdov že od leta 1991. Končno smo le zbrali dovolj energije in sredstev, da poskušamo dom obnoviti in v pogon spraviti okoljski center.

Kar se tiče same obnove doma, lahko povemo, da smo letos uspešno naredili novo vodovodno in centralno napeljavo. Prav tako smo poskrbeli za električno napeljavo, naredili nekaj novih betonskih tlakov v hiši, popravili in prebarvali na rjavo zunanje strešne obloge, vgradili nova močnejša kovinska polkna in vrata, prebarvali vsa okna, v večji meri pokrpalili in pokitali stene ter položili ploščice v kopalnice in WC-je.

Posebno veliko delo smo storili na tako imenovanem **delovnem taboru**, kjer se nas je skupaj zbralo več kot 50 skavtinj in skavtov. Pred taborom smo izkoristili vsak konec tedna, da nismo zaostajali z deli, tako smo prvič izvedli tudi nočno delovno akcijo.

Na področju razvijanja okoljskega centra smo

postavili programske smernice, za skavtsko in širšo javnost smo organizirali delavnico z naslovom Užitne samonikle rastline – nabiranje in priprava, ki jo je vodil Dario Cortese, pri skavtskem domu je bila izvedena nova skavtska šola življenja v naravi (ŽVN) in državno srečanje voditeljev IV, v nastajanju pa je tudi knjižica o okoljski vzgoji s primeri dejavnosti.

Veliko skavtinj in skavtov iz vse Slovenije se je že odzvalo potrebam in priskočilo na pomoč. Če resnično želimo, da ta okoljski center postane naš ponos, moramo stopiti skupaj in po svojih močeh prispevati k uresničitvi vizije. Kdorkoli je že bil na delovni akciji v Kočevskem rogu, ve, da skavtski duh in edinstvena okolica naredita svoje, zato se nas vsaj večina vedno rada vrača tja gor.

Za vse informacije, ogled slik in še marsikaj drugega lahko skočiš na novo spletno stran: skavtski-dom.skavt.net

Simon Drnovšek, Zagorje 1



Taborna šola Pripravnik 2

HOSTNIKI Z JEZERA

V ponedeljek, 10. avgusta, smo se na Bohinjski Beli zbrali mladi skavti z vseh koncev Slovenije, da bi začeli TŠ pripravnik. Sprejela sta nas odgovorna voditelja Danijel in Nataša ter nam že takoj dala nalogo, da poiščemo še druge člane svoda.

Po začetnem spoznavanju smo se odpravili na pot, ki ni bila lahka. Kar nekaj časa smo grizli kolena in nato končno prispeli do prostora, kjer nas je čakalo prvo predavanje in seveda kuhanje kosila. Ko smo se okrepčali in spočili, smo odšli na drugi del poti. Naš cilj je bila čudovita jasa, obkrožena z gozdom. Tam smo imeli zmenkarije, si postavljali bivake in kuhali večerjo. Zvečer je sledila posebna sveta maša, ki smo jo imeli v majhni sobici tamkajšnje hišice. Vse je bilo prašno in umazano, a je bila maša zato še toliko bolj zanimiva. Potem je sledila ceremonija, kjer smo vsi dobili rutice **taborne šole**. Po zaključku je bila še preverba in nato spanje. Ponoči so bili naši bivaki na preizkušnji, saj je deževalo, ampak svoje delo smo opravili dobro in ostali suhi do jutra. Drugi dan smo pot nadaljevali po Pokljuki in zvečer prispeli do Koprivnika (*majhna vasica*), kjer smo spali pod streho pri tamkajšnjih gasilcih. Zvečer smo imeli veliko igro, ki so jo voditelji **super** pripravili.

Naslednji dan smo se spustili do Srednje vasi pri Bohinju in tam opravili služenje. V domu za ostarele smo se razdelili po skupinah in opravljali različna dela. Fantje so pospravili in uredili okolico, dekleta in Matej pa smo odšli med ostarele in jim polepšali popoldne. Zvečer smo bili vsi zelo navdušeni nad delom in služenje je bilo res super. Po večerji smo imeli še predstavitev poverjenišтва za mednarodne odnose. Postlali smo si na seniku in sladko zaspali. V četrtek smo se odpravili do Bohinjskega jezera, se tam kopali, imeli sveto mašo in predavanja ter si skuhalo zelo dobro kosilo (*njoke in sirovo omako ... mmmmmmm, kako diši*). Preostanek poti pa smo prehodili v samoti, saj smo imeli puščavo, ki sta jo DA imenovala Pot prijateljstva. Tako, prišla je še zadnja skupna noč. Taborni večer smo podaljšali in skupaj **pelj ter se zabavali**. Zadnji dan smo vse lepo pospravili in taborno šolo zaključili s sveto mašo. Pri maši smo dobili nazaj naše rutice in spominke na



TŠ. Sledili so še objemi in pozdravi ter misel: **Saj se kmalu spet vidimo!**

Za konec bi rada še pohvalila člane svoda. Bili so

res super in dali so mi mnogo idej, predvsem pa navdušenje za začetek moje voditeljske poti.

Anja Lužnik, Srečna kanja, Breznica 1

VISOKA NAPETOST

»Visoka napetost po kablu leti, pod njim se skupina skavtov podi, ob železniških tirih sredi Dolenjske, sedem je fantov, ostalo so ženske.

Vsak je vsakemu štrom, ko smo skupaj, naredimo grom, s kablom v roki poskušamo pet in vse voditile s štromom zadet.«

Prijazno smo se smehljali drug drugemu na vlaku LJ–NM. Vedeli smo, da bomo skupaj preživeli pet dni taborne šole, nismo pa si mislili, da bomo postali tako dobri prijatelji. Na avtobusni postaji v Novem mestu smo poznali že vse obraze in čakali na svod taborne šole. Ura je bila 12.12 in **voditelj je še nikjer**. 12.20: Le kako se lahko tako vedejo in zamudijo na tak pomemben začetek? **12.25: Bodo sploh prišli?** Napetost je naraščala in za trenutek jo je prekinila ena od udeleženk, ki je dobila SMS od voditeljev: **»Bodite bolj pozorni in poiščite Visoko napetost.«** Najdemo majice, nato še navodila in sestavimo himno. Na melodijo Oda čmrlju (glej zgoraj).



Naprej v navodilih piše, naj pustimo nahrbtnike na kupu, si zavežemo oči in pojemo himno – potem pa bomo videli, kaj se bo zgodilo. Najprej nič. Mi se vmes že na pamet naučimo besedilo. Pojemo. In pride svod. A jih ne vidimo. Nato nas napokajo v avtomobile in odpeljejo neznano kam. Pri tem se čudežno vsem štirim avtomobilom pokvari klima, okna se ne odpirajo ... in smo se dušili v kupu pločevine. Napetost je naraščala. Na cilju so nas postavili v vrsto. Še vedno smo imeli zavezane oči, oni pa so nas stresali. Najprej so nas zalili z vodo, nato so nam v usta dali jagode. Na koncu pa še stresli z baterijo. In potem smo si lahko končno odvezali oči. Rutke smo navezali na vrv, da smo lahko dobili nove – zelene! Po kosilu smo zagrizli v klanec, obupen klanec, ki smo ga prehodili, da smo prišli naprej do skorajšnjega vrha Gorjancev – Gospodične in nato še do tabornega prostora tiste noči.

Drugi dan so že sledile teme in kup iger. Hodili smo popoldne, po grebenu Gorjancev. Malo gor, malo dol. Zvečer smo prevzeli še drugo himno našega tabora: *»Malina, malina, prelepa malina, v radostnem jutru ptičjega petja, malina, malina, moja malina, prva malina tega poletja. Jaz imam pa srečo, žametno in rdečo, srečna sem tako, haha, nihče mi je ne vzame, zorela je le zame, moja moja moja je samo.«*

Naslednje jutro smo vsi veseli ugotovili, da so voditelji pustili, da nas zbudi sonček, in to eno uro kasneje kot ponavadi. Brez zajtrka smo se odpravili na pot in ob cesti simbolično dobili dva kosa kruha, ki smo si ju razdelili med sabo. Ta dan smo se spuščali v dolino in pot je bila res naporna, zato pa smo za večerjo pojedli kar 120 palačink (in s tem presenetili kuharja – nista verjela, da smo zmožni tega). :) Na cilj smo prispeli šele okrog 22.00 in komaj še ujeli zadnjo urico dneva za nedeljsko sveto mašo. Naslednji dan so nas razdelili v skupine glede na veje, v katerih si želimo biti voditelji, nam v roke potisnili zemljevide z narisano potjo in nas odslovili. Poti so bile vejam primerne: VV najlažja, PP nekaj vmes, IV najtežja

in zato je tudi logično, da smo se »izvidniki« rahllo izgubili. In nato spet našli, nekje na drugem koncu Dolenjske :) – v Kostanjevici ob Krki, kjer smo se **končno lahko umili**. Ponedeljkov zabavni večer je bil zadnji in zajeli smo ga z veliko žlico. Noč je minila (pre)hitro in naslednji dan ... smo si vzeli čas za pisanje posvetil v zlato kuverto. Počasi je že ključvalo v nas, da se taborna šola končuje, sveta maša pa je to le še potrdila. Skupaj smo zgrabili kabel in se priklopili na visoko napetost – na eni strani **na Boga in na drugi na ZSKSS**. Nazaj smo dobili svoje rutke in odšli, v upanju na čim hitrejšo snidenje, vsak na svoj konec Slovenije predajat skavtsko znanje, ki smo ga dobili na TŠ pripravnik 1. Na avtobus do NM smo hiteli samo udeleženci, brez voditeljev. V NM nas je bilo na vlaku za LJ samo še sedem. In tako se je Visoka napetost skrčila na vsakega posameznika, ki je prišel domov **prešvican, utrujen, a nasmejan in poln mladostne norije**. 21 novih (iskrenih) prijateljev v samo petih dneh. To ti lahko dajo samo skauti. In pa Visoka napetost!

TŠ Pripravnik 1

SE SPOMNIŠ, KAKO SMO ISKALI ZAKLAD SRED' NOČI?

Znane besede znane pesmi, ki so za navzoče na Zakladu iz zagat podoživele v novi dimenziji.

Niti ni še minil pravi teden šole, ko se je v Kamnik v soboto, 5. septembra, že zgrnilo 50 skavtov iz vseh koncev Slovenije v pričakovanju, da odkrijejo enega najbogatejših slovenskih zakladov in v času recesije ter gospodarske krize bajno obogatijo.

Namesto v obleko Indiana Jonesa so se preoblekli v srednjeveško gospodo, saj smo jih s časovnim strojem odpeljali v pravo srednjeveško vas, kjer so morali pomagati vaščanom pri najrazličnejših opravilih, da so jim ti izdali nekaj napotkov, kje bi se utegnil skrivati zaklad.

Pot jih je potem vodila mimo nekaj lokalnih posebnostev, ki so jim postavljali razne prepreke, vse do najvišjega viteza skrbnika, varuha kamniškega



Starega gradu. Ko so premagali tudi njega, jim je izdal, kje je skrit zemljevid do zaklada.

Naporen dan se je že prevesil v večer in iskanje zaklada smo predstavili na naslednji dan. Vseeno smo se prav po **srednjeveško-kmečko poveselili**, s harmoniko, polko in raznimi igrami. A sreča je opoteča, in komaj smo dobro zaspali, že so nas sredi noči napadli zlobni barbari, nam ukradli zemljevid do zaklada in obkolili naš tabor. Hitro smo morali v boj. Da pa bi bili vredni zaščite našega Gospoda, smo pred bitko darovali še **polnočno mašo**. Deležni smo bili takšnega blagoslova, da je sovražnik neverjetno hitro podlegel našemu napadu in nam vrnil zemljevid.



Naslednjega dne smo se po zemljevidu odpravili na pot proti zakladu. Ta je bila polna pasti in preprek. Vozili smo se s škripcem čez prepade, kot Tarzan preskakovali ovire in se prebijali čez živo blato. A k sreči smo na poti do zaklada srečali prijazne može v rdečem, ki so iz nas sprali vse posledice iskalne akcije. Še nekaj zamahov z lopato in **zaklad je končno zagledal dan**. Ta sicer ni bil tako zelo bogat v denarju, kot je bil neprecenljiv v izkušnjah, novih prijateljih in spominih, ki so jih udeleženci odnesli domov in ki so ostali nam, organizatorjem.

Domov smo se vrnili vsak s svojim zlatnikom iz skrinje, ki nas bo spominjal na ta dogodek, svežo belo majico, ker bomo tisto blatno lahko vrgli samo še stran, in novim zakladom v srcu. Kot nam je namreč peč potujoči trubadur v svoji pesmi o zakladu (himni Zaklada iz zagat):

14. in 15. 11.	jesenski svet Združenja
21. in 22. 11.	Državna srečanja voditeljev
4. in 11. 11.	Izobraževanje o mentorstvu
4., 5. in 6. 12.	SkavtNETova brezplačna delavnica spletnega novinarstva

*Skrivnost in izzivi, bajni zaklad,
skrit tisočletja že čaka na nas.
Mnogi iskali so daleč ga stran,
a tukaj med nami nas čaka vsak dan.*

Zaklad iz zagat smo organizirali člani **noviciata A si upaš?! in klana A je to ...? iz Mamutovega stega – Kamnik 1**. Ob njegovem ustvarjanju smo želeli pripraviti pestro in raznoliko dogajanje, takšno, ki bi nas pritegnilo, v katerem bi tudi mi uživali, če bi ga nekdo pripravil za nas. Ker je bil to prvi nadstegovski dogodek, ki ga je sploh kdaj organiziral naš steg, smo se ob pomanjkanju izkušenj včasih tudi malo »lovili«. A mnenje udeležencev na koncu je pokazalo, da smo na pravi poti in da se vidimo spet naslednje leto, 1. vikend septembra, kajti *»Kamnik poln skrivnosti vedno je bil«*.

Več o iskanju zaklada pa si lahko ogledate na <http://zaklad-iz-zagat.skavt.net>.

Tomi Tomšič, Mamutov steg



NUESTRA CABANA ...

United nations development goals, Buenos dias, que tal?, Mixococali, Mapi, arrivals, Cabana games, Tepotzlan, cena, jamaica ...

Waggggs je svetovna skavtska organizacije, ki združuje prek 10 milijonov (predvsem) članic po vsem svetu. Waggggs je partnerica združenih narodov in ena najpomembnejših mladinskih organizacij, je največja ženska organizacija na svetu, poleg vsega pa je tudi lastnica štirih skavtskih centrov po vsem svetu.

Tako v švicarskih Alpah najdemo **Our Chalet**, v Londonu **Pax Lodge**, če potujemo v Indijo, nas tam pričaka **Sangam**, in v Mehiki stoji **Our Cabana (Nuestra Cabana)**. V vsakem od svetovnih centrov lahko nekaj časa člani preživimo kot prostovoljci. V Mehiko sem se letos poleti odpravila tudi sama ...

Za pakiranje in pripravlanje na pot, kar je trajalo šest ur, več časa žal nisem imela, ker smo bili pred tem na taboru na Islandiji. Podala sem se na nekaj ur trajajoča leta proti Mehiki, od Ljubljane do Frankfurtu in od tam direktno do Mexico Cityja. V poznih večernih urah pa še na avtobus do Cuernavace. Kar nekaj dni pred menoj so tja že prišla druga dekleta, s katerimi smo skupaj jedle, spale, se smejale, predvsem in najpomembnejše pa soustvarjale program za približno sto deklet, kolikor smo jih gostili vsak (skoraj) teden. Živele smo v svoji majhni hišici, sicer pa večino dneva preživele v pisarni in ugotavljale, kaj bi lahko pripravile za punce ...

Marsikateri prijatelj me je vprašal: »Pa kaj ti pravzaprav počneš tam, Urška?« In vedno sproti sem ugotovila, da je pravzaprav težko opisati, kaj počnemo ... jutranje vstajanje, s Kelsey vedno prvi, ker sva bili zadolženi za pripravo miz za zajtrk, po zajtrku dopoldanski program, ki se je zaključil malo pred kosilom. Med njim in večerjo popoldanske aktivnosti, po večerji pa ponavadi zabavnejši večerni program. V osmih dneh, kolikor je trajal en »sešn«, smo tako skupaj plesali salso, imeli **Fiesto Mexicano**, šli na izlet v Taxco, prestolnico srebra, si ogledali piramide, videli majevsko tržnico, imeli delavnice

na temu Development goals Združenih narodov, imeli vodne igre ... in pa **»social service«** – to je bilo dopoldne, ko so k nam v Cabano prišli otroci iz najbolj revnih predelov mesta. Udeleženke so za njih same pripravile igre, majhna presenečenja ... otroci so se brezskrbno smejali, bili hvaležni za vse majhne pozornosti, ki so jih bili deležni, predvsem pa so uživali v času, ki je bil namenjen samo njim. Življenje v Mehiki predstavlja resnično široko paleto vsega, med ljudmi so ogromne socialne razlike in marsikateri otrok že zgodaj dela ali pa vsaj berači na ulici ... tako je bil tak dan v življenju teh malih otrok res nekaj posebnega.

Ves čas so se pletla prijateljstva in ob slovesu se je pretočila marsikatera solza, kot vedno med dekleti obljube, da se še kdaj vidijo in želje, da bi tudi same nekoč postale prostovoljke.

S še večjo ljubeznijo do vsega, kar prinašajo skavti in ta način življenja, s prepričanjem, da je slovensko skavtstvo na dobri poti, z nekaj novimi prijateljstvi sem se od **Cabane** in služenja tam poslovila tudi sama ... sledilo je odkrivanje tuje dežele ...

... Majevske dežele, ki je ne zaznamujejo samo piramide, ti mogočni viški starodavne kulture, ne samo **tortilje in Corona**, ki jih poznamo tudi pri nas, ne samo kičasto lepe karibske plaže, tu so doma tudi prijazni in gostoljubni ljudje, ki z veseljem govorijo, tu čas teče drugače in se ne ozira na evropskega človeka, ki nenehno živčno pogleduje na uro ... tu je divja pokrajina, vse od gozdov, plaž, džungle, čudovitih slapov ... tu se resnično lahko spočiješ in najdeš novo energijo. To je drugačnost, ki bogati ...

A kljub vsemu **je lepo priti nazaj domov**, ponovno obleči svoj krog in iti v gozd.

Srečno pot!

Urška Mali, Nepohodljiva mravlja, Domžale 1

SkavtNET PRIPRAVLJA SAMO ZATE

PATEČAJ ZA NAJBOLJŠO ZGODBO O KRAJI ZASTAVE

Do **1. novembra** zbiramo najboljše zgodbe o kraji zastave z letošnjega ali kakšnega drugega tabora. Ni pomembno, ali si bil na strani napadalcev ali branilcev ali je bila kraja uspešna ali ne.

Hitro natipkaj zgodbo, spomni se vseh zanimivih trenutkov, potruji se pri slovnici in pošlji.

KAKO? Pojdi na internetno stran <http://www.skavt.net/>, nato na desni strani klikni na **Soo-blikuj SkavtNET – PRISPEVAJ NOVICO!** Dodaš lahko tudi zanimive fotografije.

Najboljše tri zgodbe bodo nagrajene in morda bo to ravno tvoja!

Pridobil boš privlačno nagrado in celoletno pravico do hvaljenja o uradno najboljši zgodbi o kraji zastave.



SKAVTNET

Slovenski skavtski spletni dom

BREZPLAČNO DELAVNICO SPLETNEGA NOVI-NARSTVA

Se ti včasih zdi, da se nič ne dogaja? Da je tako malo dogodkov, kjer se lahko naučiš česa koristnega in hkrati spoznaš polno novih prijateljev?

Rezerviraj si **4., 5. in 6. december**. To bo čas za dogodivščine, delo in druženje.

Popolnoma brezplačno se boš lahko naučil **osnov dobrega novinarskega pisanja**.

Verjetno si se že kdaj znašel pred vprašanjem, kako narediti res dobro fotografijo, kako na lep način opraviti z novinarji (ali starši) in še kaj. Konec bo prerekanj in zadreg, ko bo treba napisati kakšno novičko ali poslati fotografijo – z nekaj znanja vse to postane lažje.

Delo bo potekalo v majhnih skupinah, z nekaj teorije in predvsem veliko prakse.

Delavnica bo potekala v Ljubljani ali okolici.

Vsak udeleženec bo dobil tudi certifikat spletnega novinarja.

Pohiti, saj se zaradi kakovostnega dela delavnice lahko udeleži le 16 oseb.

Pošlji e-mail na naslov martina.ilisinovic@skavt.net in se prijavi.

Rok prijave je do **20. 11. 2009** oziroma do zapolnitve mest.

Projekt podpira ŠOU v Ljubljani.

Lepo te pozdravlja ekipa SkavtNET!



TUDI SZSO NA ISLANDIJI

Po Portugalski 2003 in Italiji 2006 je letos na vrsto prišla Islandija. Roverway je evropsko srečanje vseh popotnikov in popotnic, ki je vsaka tri leta v drugi evropski državi. Letošnji moto je bil *Open Up*, cilj pa odprtost do kulturnih, narodnih, jezikovnih, socialnih in verskih drugačnosti.

Tržaški in goriški klan SZSO sta se pridružila slovenski odpravi, ki jo je sicer organiziral ZSKSS. V četrtek, 16. julija, so skupaj odpotovali iz Benetk in prispeli v **Reykjavik** v poznih večernih urah, kjer jih je takoj zajel tamkajšnji poletni mraz. V naslednjih dneh pa je sledilo potepanje po jugovzhodni Islandiji, ki je zaradi višjih temperatur bolj goste naseljeno območje. Najprej so odšli do največjega geotermalnega kopaljšča na Islandiji Blue Lagoon, naslednjega dne pa do tako imenovanega Golden Circla: Hellisheidi Geothermal power station (*elektrarna*), nacionalni park Thingvellir, gejziri, slapova Faxi in Gullfoss. V nedeljo so se odpravili na spoznavanje Reykjavika peš in s kolesi v obliki orientacijske igre, nazadnje pa **z ladjo na ogled kitov**.

Slovenska odprava se je v ponedeljek razdelila v vode in vsak se je pridružil **Tribom**, s katerimi so odpotovali na Journeye. **Tržaški klan** se je s Španci, Madžari, Islandci in Grki odpravil na potovanje v severne predele Islandije, kjer so lahko ob zelo nizkih temperaturah in z močnim vetrom občudovali fjorde s kopnega in z morja, obiskali muzeje tamkajšnjega življenja (*ribolov, lov na kite, izdelovanje harmonik*), pridelovanja volne in ovčjega mleka. **Goriški klan** pa je z Avstrijci, Islandci, Španci in Portugalci odšel na pustolovščino hribovitega sveta v notranjost Islandije.

V petek so se končno vsi vrnili na stalni del tabora v Althingiju ob jezeru Ulfjotsvatn, kjer so bile za roverje organizirane najrazličnejše delavnice: umetniške, kuharske, pevske, športne, zgodovinske, politične, družbene, naravoslovne itd.

Nedelja oz. Carnival Day je bil poseben praznik za vsak narod. Vse odprave so namreč pripravile

šotor oz. stojnico, kjer so imele priložnost pokazati znamenitosti lastne države: marsikdo je preizkusil tradicionalno prehrano, ogledali pa so si lahko tudi slike, zemljevide, narodne noše in ples.

V torek zjutraj je bila še zaključna prireditev, pri kateri so si klanovci še zadnjič ogledali utrinke z vseh **Journeyjev** in delavnic na taboru, skupaj zapeli Pesem slovesa v raznih jezikih in se s solznimi očmi odpravili proti domu. Slovenska odprava je še nekaj dni ostala na tabornem prostoru in si ogledala vulkanske jame. V četrtek v zgodnjih jutranjih urah pa so se skavti vendarle ločili od mrzle Islandije in odpotovali v domače toplejše kraje, v njihovih srcih pa bo še vedno donelo: **Two double o' nine – it's Roverway!**

Alenka Cergol, Zgovorna vidra, Trst 3-4



Skavt Peter

Zgode in prigode piše: F.M. riše: Bojevičič

Skavt Peter se je stabora vrnil še bolj nabrit...



Na preizkušnji pa je bila tudi mama.
Testne panoge so bile:

1 hitrostrna peka palažink (z velikooo marmelade)



2 Večkratno šivahje hlač in prostopranje oblačil



ter

3 tek čez ovire s kuhalnico

čakaj so mulc!

Mami, grem na skavtsko sročanje!



presneci mulc!



Irska, tabor noviciata Šentjernej 1



Tabor IV, Grosuplje 1



Irska, tabor noviciata Šentjernej 1



Tabor IV, Vesofjska ladja Nprestrečnik, Škofljica 1



Kraja zastave, Loška dolina 1



Potovalni tabor PP, Haloze, avgust 2009, NM 1



Tabor IV, Kranj 1



Tabor PP, Vrhnika 1, Vrščič



Skupinska slika klana Maribor 2 na poletnem taboru



Tabor IV, Krško 1



Tabor IV, Tržišče 1, Podgozd



Tabor PP, Krško 1



Zaklad iz zagat, Kamnik



Tabor VV, Tolmin 1



Preko Drave, Klan iz Poljanske doline, Škofja Loka 1



Tabor IV, Grosuplje 1



Voditelji specijalci, SKVO načrtovanje, Dornberk 1



Delovni tabor v Kočevskem rogu



Z delavnice o užitnih samoniklih rastlinah



TŠ Pripravnik 2 - Hostniki z jezera